

Member of:

DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voice" Publishing
Co., 1256 Queen St. W., Toronto, - L.R. 6-2125
Printed by Litera Printing Co., Toronto
Subscription: Canada \$4.00, all other
Countries: \$6.00.

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

No. 19 (278) Vol. VII.

Authorized as second class mail Post Office Department Ottawa

Saturday, May 20, 1961

SLOVO A ČIN

Josef Čermák

Počínaje nástupní řečí, president Kennedy pronesl řadu projevů, jež obsahem i stylem snesou porovnání se slavnými projevy minulosti. Ukázal v nich hloubku myšlení i mistrovství slova, jež po dlouhou dobu byly postrádány v projevech amerických presidentů.

Ale hloubka myšlenky a krása slov jsou pouze dvěma z nosných oblouků státnické velikosti. Prubířským kamenem politické nesmrtelnosti byl vždycky čin.

Necelých pět měsíců je příliš krátká doba k podání důkazů o skvělosti v oblasti politického činu. A hodnocení činu nutně vyžaduje perspektivy odstupu. - Je však dostatek náznaků, které dovolují načrtnout předběžný portrét Kennedyho jako muže činu.

Ve vnitřní americké politice Kennedy postupuje daleko pomaleji, než se očekávalo. Jeho sociální zákonodárství zdaleka nesnese srovnání s té měří revolucí v zákonodárství prvních měsíců presidentsví Roosevelta. Ovšem, dnešní hospodářská situace Spojených států je zcela jiná, než byla v třicátých letech a vyžaduje spíše dlouhodobého pohledu, než okamžitých drastických zákroků.

Na druhé straně Kennedy dosáhl významného, i když těsného vítězství v reformě senátních pravidel a vdechl nový dynamismus do ospalého povětří Eisenhowerovy éry.

V zahraniční politice, kromě několika skvělých not adresovaných Kruševovi, Kennedy zatím mnoho neukázal. V otázce Laosu postupuje velmi opatrně a, vzhledem k okolnostem, pravděpodobně asi jinak postupovat nemůže.

Případ Kuby je poněkud odlišný. Ar už kdokoli byl jeho rádcem v této neslavné záležitosti, konečnou zodpovědnost nese president Spojených států. A i když ponecháme stranou delikátní otázku oprávněnosti USA zasahovat do vnitřních záležitostí sousedních států, skutečnost zůstává, že invaze Kuby skončila trapným fiaskem.

Bylo to však právě v okamžiku této první porážky, kdy Kennedy ukázal svůj státnický formát. Přijal zodpovědnost za ztroskotání invaze a, co je důležitější, nepodleh panice. Správně usoudil, že Kuba, ať jakkoliv důležitá, není základním problémem naší doby; že kubánský problém může být vyřešen pouze masivním programem pomoci státům Jižní Ameriky a že vojenská intervence je chudou náhražkou za prozíravou politiku s globální koncepcí a ideovým dynamismem.

A tak, ačkoliv první měsíce Kennedyho presidentsví nesou skvrnu kubánské porážky, muž, který za tuto porážku přijal zodpovědnost, dokázal, že je z rodu vůdců.

paumělců, kteří jsou projevem rakoviny kulturního mozku člověka dvacátého století.

Všechny tyto příklady před očima dnešních polodětí rozvracejí ustálené hodnoty a pojmy, nevyjímaje ani vkus ani krásu — o mravnosti a dobrém vychování nemluvě. A děti vidí, že jsou slavnými ti, kteří nic nedávají, jen vše berou jako Sartre. Kteří nesní a necítí, jen se vším špiní jako Sagan. Kteří vše znemožňují, poněvadž svět krásy není pro jejich domýšlivost dost dobrý. (A propos: Sartre řekl v Rio de Janeiro v interview asi toto: Nevěřím v Boha. Bůh není. Poněvadž pojem spravedlnosti je pojem teologický, nemá spravedlnost raison d'être. Spravedlnost je neuzitečná. — Aplikováno na umění, říkájí si polosiláci: Nevěřím v Boha, tudíž Bůh není. Poněvadž nadání je dar od Boha, je nadání pojem neexistující a prázdňný. Ať žijí mazaťové a fušerí!)

A tak, zcela logicky, v ohledu mravním, sociálním a politickém je slavným a silným pro mládež ten, který staví pojmy společenské na hlavu. Silným je sprostáček. Silným je Castro. Silným je Chruščev.

Mládež je fascinována Vzbouřenými Chámy. A kluci si říkají: jsem sprostý, budu silný. Typicky infantilní sillogismus. A aby tento dětský postup myšlení byl pouten ještě více a aby se sprostáctví stalo pro mládež novým "bontonem", jdou do boje i dorostlí Kubánci, ba dokonce vychovatelé mládeže jako pan Raul Roa, ministr zahraničí, dříve středoškolský profesor. Jeho diplomatické perly po

Pokračování na str. 2

ČS. NÁRODNÍ RADA V USA SVÁTEK MAMINEK!

Jeden z mála dní v roce, kdy ve všedním shonu života zapomeneme na všechny mraky a hrozby atomového věku a upíráme zraky k těm, které nedají životu zhasnout, ale rozmnožují jej a udržují, pěstují, milujícím srdcem a láskyplnými rukama.

Druhá neděle v květnu patří maminkám, ať jsou kterékoliv rasy, jakékoliv náboženské či politické příslušnosti. V této spontánnosti je opravdová síla, která povzbuzuje, solidarity, která utvrzuje víru v člověka a budí naději, jež nakonec v každé bytosti zvítězí lidská stránka. Skutečnost, že svátek matek slaví s námi jen ženy svobodného světa, vede k zamyšlení.

Což jsou jiné matky na západě a jiné za Železnou oponou? — Ne!

V lásce k dětem, ve snaze, aby jim připravily lepší život jsou všechny matky stejné. V úsilí o mír se rovněž shodují. V požadavcích o spravedlivé ocenění své práce a uplatnění v lidské společnosti jsou solidární všechny ženy světa.

V čem je tedy rozdíl? Co nás dělí? Odpověď je jednoznačná: politický fanatismus komunismu. Teror a strach, jemuž podléhají ženy komunisty ovládaných zemí. To je odpověď, proč se odtrhly od květnového svátku matek také čs. ženy a slaví místo něj mezinárodní den žen, který je ubohou náhražkou tohoto radostného dne matek, kdy oslavujeme mateřství, snažíme se matkám projevit lásku a dík také tím, že jim ulehčujeme práci, že na sebe přebíráme část jejich nekonečných povinností. Zatím však v komunistickém Československu nakládají matkám k jejich oslavě víc, než kdykoliv před tím, využívají této příležitosti a nutí ženy, aby se zavazovaly, že budou pracovat, že za 4 roky udělají to, co by mělo být skončeno za 5 let-že budou pokračovat v nejtěžších pracích na stavbách, dolech, v továrnách, u bagrů, jeřábů i traktorů, u soustruhů i na nočních směnách, aby ve jménu boje za mír mohlo být vyrobeno více zbraní a ničivých bomb, které jsou posílány na Kubu i do všech nově se tvořících afrických států.

U vědomí této otřásající skutečnosti vám také klademe otázku, jak je možno spojovat svátek matek — o slavu lásky — s nenávistí, která číhá i při této příležitosti ze všeho československého tisku vůči Západu. Jak je možno mluvit o míru a vyzývat k neustálému boji, jak to dělají dnes a denně čsl. komunistky?

Slavíme-li svátek matek — dárkyň nového života, vzpomínáme přirozeně na věchny, kteří své životy položili, aby nám naše zajistili. My ženy svobodného světa jsme rovněž nezapomněly obětí fašistické diktatury, ale nezapomněly jsme ani milionů obětí, které beztrápně zničily komunistické režimy v kterékoliv ovládané zemi, nezapomněly jsme Milady Horákové, ani maďarských žen, které hynuly pod sovětskými tanky na budapeštských ulicích v roce 1956, nezapomněly jsme milionů těch, které komunisti zbavili domovů a vlasti.

Nezapomněly jsme koncentráků ani Jáchymovských dolů a jiných robotáren, nezapomněly jsme největších loupeží, jaké znají dějiny a které byly provedeny komunistickými rukama! A ví Bůh, že nikdy nezapomeneme! Má-li lidský život cenu, má ji vždycky, nejen tehdy, jde-li o komunistu. Dokud si to neuvědomí ženy, které komunismu z jakýchkoli důvodů slouží, nebude lépe na světě a všechny jejich řeči zůstanou planými frázemi.

Dnešního dne zdravíme vás všechny, československé matky! Kéž vědomí naší lásky a solidarity svobodných žen celého světa znásobí i vaši sílu překonání všech těžkostí, v nichž jste nuceny žít, kéž zvýší vaši vytrvalost i víru, že dnešní stav také u nás skončí.

Přejeme vám i sobě, abyste co nejdrívě slavily s námi svátek matek opět v květnu, nejkrásnějším měsíci

Stále častěji se čs. tisk v poslední době zabývá zjevem, který prý podtrhuje "socialistickou morálku", brzdi "budovatelské nadšení" a i jinak je projevem naprostého neporozumění naší "velké současnosti". Jde o vcelkem obrázky vojáka Švejka s textem "To chce klid," které se asi před dvěma lety počaly vyvěšovat v závodech, obchodech, úřadech a vůbec veřejných místnostech, a od té doby se rozrostly v úkaz přímo lavinovitý. — Pražský týdeník Kultura 1961 v č. 13. t. r. věnoval heslu "To chce klid" celý sloupec, jenž je natolik informativní, že stojí za nezkrácené přetištění.

"Tři slova s více či méně zdařilým obrázkem. Švejk se zdviženým ukazovátkem káže. Obrací se buď přímo k publiku, nebo k nějakému strejci. Nebo má vedle sebe polosvěcenou slečnu. Nebo drží kalhoty v hrsti. — Nebo dokonce sedí na latrině. To už záleží na pojetí, na uměleckém zpracování, na míře vkusu i, ehm, na smělosti. A pod obrázkem ona tři slova, stále stejná, s jedním nebo dvěma vykřičníky. Podle toho, jaký se na ně klade důraz. Ejhle. Lidová tvořivost! Nikdo nikoho nevybízel, nikdo se neusnášel, ale všude se náhle našli lidé, kterým se tehle báječný nápad zalíbil a kteří nemeškali vystavit na nápadném místě své filosofické kredo. V obchodech, v zelinářství i Pramen, v restauracích, hotelech i výčpech, v závodních jídelnách, v dopravních prostředcích, v kancelářích i v dílnách. Snad nějaký zneuznaní talenti obcházejí socialistické instituce a rozseívají plody svého ducha po našich vlastech. Snad to sami malují prodáváci, vrátní, čišníci, kucháři, šoféři a vedoucí. Tři slova a obrázek jsou kopím i štítem. Prosím vás, jen

se nerozčilujte, stejně je to zbytečné, nestěžujte si, stejně to nikam nevede, je to marné, je to složité, těžké. Prostě a dobře: to chce klid. Jasně? Maloměsták si našel autoritu, vyprávěl na to. Přeje klid sobě i druhým. Ukryl svou netečnost a lhostejnost v primitivní filosofii, svou pasivitu vrhl proti čínorodosti a tvořivosti dneška. Ostatní to po něm už jen opakuji. Pohodlnost je nakažlivá. Prostě a dobře: to chce klid. A je to. Prádlu vám v Osvobozené domácnosti vyperou za šest týdnů. Plášt vyčistí za tři měsíce. Malíř pokojů, kterého sis objednal před půl rokem, tě nechá na holičkách. A ani ho nenapadne, aby ti oznámil, že má nějakou důležitější práci. Nastěhuješ se do nového bytu, zavěšíš lustr a zjistíš, že drátů je ve zdi přesně 10 centimetrů. Atrapa. — Krejčí ti řekne za týden, pak zas za týden, tahá tě za nos. A všude vidíš obrázek s nápisem "To chce klid". Ale tebe ta filosofie vůbec nemůže uspokojit. Máš spravedlivou chuť se namíchnout, říct, co si myslíš. Dokonce v mnoha případech ti to ukládá komunistická morálka. — Někdy máš dojem, že tvář s obrázkem sestou pila dolů, usmívá se, zapadá mezi pokrčená ramena. Ústa nemusí nic říkat. Nahoře je to napsáno. Tam se hraví, že jsi bloud, když se rozčiluješ, že jsi pošetilec, když se pokoušíš něco napravit. Všechno takhle filosofie klidu a měšřáctví pozře. Ale ne, všechno ne! Naštěstí!"

Režimní komentátor ovšem dobře ví, že tato nová verze národní švejkoviny není projevem měšřáctví, nýbrž vyjádřením prosté touhy po klidu a srukromí a odporem proti komunistickému "aktivismu". Vstřícně to definoval bratislavský Kulturní život

POTOMSTVO JIRÁSKOVA HRDINŮ

Karel Schwarzenberg

Není českého chlapce, který by nebyl vášnivě četl Jiráskovy knihy a není snad českého člověka, který by rád občas po nich nesáhl. (Kdyby se byli naši překladatelé postarali o slušného překladatele, mohl Jirásek přispět i v cizích zemích ku znalosti české stařiny.) Zvláště dobře známá je jedna z těch knížek, které psal Jirásek zvláště pro mládež: příběh rytíře Šaška z Mezhoře, když s panem Lvem z Rožmitálu cestoval po evropském Západě. A ta otázka, kterou si jistě mnohý čtenář klade mnohdykrát o různých bohatýrských postavách historických románů: zdali pak ještě žijí potomci toho rytíře? tu můžeme v případě Šaškova pána dobře zodpovědět.

Lev Jaroslav z Rožmitálu, slavný onen cestovatel, umřel v r. 1485. — Předpokladem jeho diplomatického poslání bylo, že jednak jako bratr královny byl králi Jiřímu zaručen věrný, jednak jako katolík byl pro evropský Západ přijatelný. Přirozeně byl rozhodným katolíkem i jeho syn — Zdeněk Lev z Rožmitálu a na Blatné. Ten se stal nejvyšším hodnostářem v Čechách — nevyš. purkrabím pražským; ale slýnul v tom úřadě hrabivostí. Neměl také jen nesobecké důvody — jako středoevropské spojení proti Turkům — kdž se tolik ničil o zvolení krále Ferdinanda I. v r. 1526. Z Kateřiny z Ryzmberka měl více dětí, a dcera Anna se vdala zase za katolického předáka — pana Adama z Hradce. Její syn Lá-hym z Hradce si vzal dceru nej přednějšího katolického rodu v zemi — Annu z Rožemberka, a měl s ní syna Adama II. Toho syn byl bezdětný poslední pán z Hradce, a dcera Lucie Ottilie, dědička domu Hradce-kého. Využil s ní Hradec Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka, v roce

1618 vyhozený z okna české kanceláře, pozdější nejv. kancléř a český dějepisec. (V jeho Pamětech je zajímavý na př. odstavec, kde on, důvěrník bělohorského vítěze Ferdinanda II. a katolík lze říci fanatický, prohlašuje pražskou universitu za ústav založený českými králi. Zde tedy autor, který není žádný husita ani bolševik, vyvrací řeči o říšské, německé universitě pražské.)

Kancléřův syn měl syna Jana Jáchyma, jehož dcery si po vyměnění Slavů rozdělili dědictví, to jest statky zděděné po páních z Hradce. — Hlavní dědička se vdala za Heřmana Jakuba Černína; její potomci se tedy psali vladaři domu Chudenicického a Hradeckého, protože sídlili na rodném hradě Černínů i na starém hradě

pánů z Hradce. Ovšem že dcery toho to rodu se vdávaly dále; hned Markéta Černínka se vdala do rodu pánů z Valdštejna, a z této krve mimo jiné pocházela skrze několikrát snatky též matka posledního krále českého. Než dcery mocných vladařů domu Hradeckého — ať z rodu Slavů či Černínů — vůbec se vdávaly snadno, a tak proudila krev jejich předků i tudíž krev pana Lva z Rožmitálu do žil mnohých panských a zemanských rodů v Čechách. Tak tedy i pisatel těchto řádků a jeho žena jsou oba potomci slavného cestopisce — Jiráskova hrdinů. Když jsem četl v "Našich Hlasích", kterak pan profesor Odložilík na břehu starého světa kráček po stopách pana Lva, tu jsem chtěl ostatním čtenářům říci, kterak my dnešní lidé s oním vyslancem husitského krále máme živou souvislost.

POLOSILÁCI

Dr. Miroslav Rašín

Pokračování z min. čísla
Na den sv. Václava napsal Henri-que Pongetti do "O Globo":

"Nemám rád Sartre-a, jednu z literárních jedovatých hub, které vyrůstají z každého krvavého deště, aby tyly z mravních trosek: žně meziválečného období, jež jsou vždy překonány zakrvavenými houbami příštího kataklysmu. Nemám rád Fidela Castra, protože příliš zdůrazňuje — a to ještě s velkým nevkušem — svoje cizoložství s Ruskem a protože se snaží vypadat tak, jakoby — on, vítěz — ještě nebyl měl ani chvíli času se vykoupat po sedmi letech, kdy mu lázeň chyběla v horách — a protože se snaží klásti důraz na nedostatek hygieny ve jménu svobody svého národa a ve jménu syrchovanosti své vlasti!"

K tomu bych ještě dodal, že právě to dětské lpění na vousech, klukov

ské pohrávání si s coltem a ručními kulomety u pasu, kamkoli se on a jeho kluci hnou, doma i v cizině, polosilácké dodávání si srdnatosti tím, že se nikdy nesvléká z polní uvalené uniformy — to je to, čím se snaží (s dočasným úspěchem) poblíznit studentskou mládež latinského světa, poloděti a polojinochy, položáby a položeny. Castro je pro ně vzorem, romantickým hrdinou, který se odváží nebyti poslušen nikoho a niče — jak si oni myslí. Stejně jsou děti na asfaltu velkoměsta oslněny kterýmkoliv náčelníkem gangu.

Jaké jiné příklady má mládež? Jen namátkou: Jean Paul Sartre, polosilák intelektuální, filosof, Françoise Sagan, polosiláčka sexuální, která, kdyby rostla na new-orléanském asfaltu, by byla zločinecký Tomboy. Picassové, Hindemithové, sochaři-zámečníci a klempíři-dekoratéri — celá ta smečka

DNE 17. A 18. ČERVNA VSICHNI NA VELKÉ NÁRODNÍ SLAVNOSTI V CHATHAMU

ZASLÁNO

HENLEIN A ČEŠTÍ AGRÁRNÍCI

Tribuna, list Čs. zahraničního ústavu v exilu přinesl v minulém roce články, zabývající se problémy sudetských Němců. - Článek dr. Bruegela "Henlein a čeští agrárníci" rozvířil klid chicagského spolku, jehož činnost se zdá být již utlumena pohodlím amerického blahobytu. Časopis, který nyní vydávají tiskem, a doručují členům i nečlenům ve velké počtu, odpovídá na článek dr. Bruegela, obviňuje Ústav ze vtírání se do přízně Němců a nesprávně informuje čtenáře o členech Ústavu, který prý vydává Tribunu a jako exulant navštívil ČSR, kde měl rozhovory s komunistickými funkcionáři. Z těchto důvodů opravujeme tvrzení v článku Zpravodaje, spol. orgánu Sdružení československých exulantů v Chicagu, jehož členstvo se skládá převážně z příslušníků politických stran, jež nebyly košickým vládním programem povoleny, a je velmi citlivé na svoji minulost.

Jednou ze základních pilířů demokracie je diskuse, která pomáhá překonat hrady nedorozumění a nepřátelství. Diskuse nemůže být vedena pouze za účasti jedné strany, proto Tribuna přinesla též články Sudetských Němců, což neznamená, že s jejich názory souhlasíme, tím méně, že se s nimi ucházíme o jejich přízeň.

Tribuna nevydává jeden člen, nýbrž redakční rada. Nikdo z jejích členů nenavštívil Československo, tím méně byl přijat v Praze Zápotockým.

Pisatel článku Zpravodaje pochybuje o pravdivosti pramenů z nichž dr. Bruegel čerpal materiál pro svůj článek, a měl prý se raději obrátit na osoby, které byly očitémi svědky předválečných událostí. Sam osobně však tak důsledný nebyl, když docházel k závěru nad Tribunu, přesto že bylo třeba pouze dvouminutového telefonického rozhovoru ke zjištění pravdy. K bjasnění sporných bodů v zprostředkování výměny fakt a názorů mezi ním a pisatelem ve Zpravodaji.

Dovolujeme si dodat, že by bylo potěšitelné vidět tento chicagský spolek konečně odpoutaný od minulosti a zapojený do užitečné práce exilu, neboť jen živelná a demokratická účast na řešení dnešních problémů nám dává možnost podílet se na rozhodování o osudu našem vlastním a našeho národa doma, nikoliv trucovité vyčkávání v izolaci. Duch nové doby nám přináší tolik problémů, že stěží je možno je chápat a jim se přizpůsobovat. Čekání na návrat minulosti nás zanechává na nástupišti dějin, opomenuty, litující, s pocitem křivdy v srdci.

Za pracovní skupiny Ústavu

v Chicagu:

ALOIS ŠALAMOUN.

POLOSILÁCI

Dokončení se str. I

konferenci v San José de Costa Rica jsou známy:

"Slizský strup vředu (všeho) lidstva," čímž mínil argentinského prezidenta Frondizi. Volán Argentinou k pořádku, místo omluvy řekl: "Moje konstatování se zakládalo na osobně poznávaných faktech."

O Mr. Rubottom: "Opravdový rošťák. - O dalších jiných: "Jeho řeči jsou jak hustý sýr," nebo naparádennec s hospodskými řečmi, které nemají cenu ani deset centavů."

Argentina hrála podle něj v San José roli "všiváka ze špatně komponovaného tanga," atd. atd.

Proč to asi? proč také státní radio Mambí zařazuje tyto nesmírně výchovné programy a la Vestpocket Revue vyvalená ve hnoji? Vysílání 30. června 1960:

"Vida Jeho Veličenstva Císaře Attily Nerona Caliguly Eisenhowera I., imperatora Spojených Států a jejich připojených prohnitých demokracií zaslala hnušně špinavý dokument mírovému výboru Organizace Amerických Států. . . V ranci pitomých a prolhaných papírů, jež opelicháný a zavážený orel předkládá pozornosti mírového výboru servilní OAS. Mr. Christian Dulles Křavý Herter praví. . ."

A aby styl Vestpocket Revue byl zachován ve vši své burleskní nedůslednosti, za několik minut na to se samochválilo totéž radio:

"Radio Mambí je pozitivní, čisté, upřímné, účtyhodné, svobodné a nezávislé." (PS.: Zřejmě jde o "konstatování na základě poznávaných faktů")

Proč to? Pontský Pilát měl strach z odsouzení Ježíše Krista. Obrátil se k davu chátřů, která volala "Ukřižuj!" — a Pilát odsoudil, ukřižoval, umyl si ruce, poněvadž lid odsoudil Syna Božího. Fidel má strach ze svých činů, má strach stále a vůbec jako ten, kdo si v lese píská — (on místo pískání huláká v televizi a v rádiu; od čeho by byl technologický pokrok?), on musí dát davu chátřů zábavu, která odpovídá její úrovni, musí dát studentstvu pseudo-inteligenční nadávky a la Rau Roa a Radio Mambí (kterým zase chátřa nerozumí), on musí nařídít chátře, aby týdně nejméně 30 hodin poslouchala jeho spílání, poněvadž to znamená volno z práce — tím vším si musí cátru a poloděti koupit, aby mu za to na povel řvali: "Paredón," čili "Ke zdi." A Fidel staví ke zdi, kdy se mu zmane, poněvadž Lid s velkým "L" si to žádá! A Fidel zatím sedí před zrcadly do úhlů postavenými a dává si přistihovat vous do podoby Ježíše Krista, aby co nejsvůdněji souladil s jeho profilem. Mefistofeles v masce Kristově. Antikrist?

Sta mrtvých na Kubě, kdy neuras-tenkové po světě, zneužití protiamer-

rickou propagandou komunistů se svíjeli v hysterických křečích nad iminentní popravou jednoho jediného zlosyna Chessmana! Sta mrtvých na Kubě, a pan Jean Paul Sartre, nemo-ha vše chválit, nalezne přece jen způ-sob jak soudruha polosiláka pochval-ně pohladit po jeho polosiláckém "havlů":

"Největší skandál kubánské revo-luce není vyvlastnění plantážníků, nýbrž to, že se moci uchopily děti. Poněvadž revoluce byla nutná, okol-nosti přinutily děti, aby ji uskuteč-nily. Ani jedno z nich není kvalifiko-váno k tomu, co dělá. Nikdo si však nepřipustí starosti, poněvadž kvalifi-kace přichází s úspěchem."

Při téže příležitosti se Sartre po-kusil o analýsu kampaně nenávisťi proti USA. (Všimněme si, že nenávisť a závist je hlavní vášní polosiláků: viz egyptský Nazír, který organizuje povinné "Týdny Nenávisťi", tu proti Izraeli, tu zase proti Iranu atd.) Na-psal Sartre: (Dokončení přístě).

V galerii veřejné knihovny "Beaches Branch" (2161 Queen St. E.) jsou během května vystavena díla čs. malíře Viktora Tinkla který graduoval z Ont. College of Art v roce 1958.

Z KRAJANSKÉHO ŽIVOTA

Národní Jednota Československých Protestantů v Torontě uspořádala velice úspěšný večer chrámové hudby a zpěvu v Queen Street United Church 7. května v 7 hodin večer. Hlavní činitel večera byl Čs. baptistický pěvec sbor, který svými soly, duetami, triami a hlavně mohutnými sborovými chorály držel v duchovním nadšení celé shromáždění. Velikou ozdobou bylo několik řečníků, kteří krátce a věcně promluvili o významu pořádaného večera. Místopředsedkyně R. Petříčková přivítala všechny přítomné a představila dirigenta B. Račinského, vzpomněla 120. výročí narození hudebního skladatele Ant. Dvořáka, načež učitel V. Springl zazpíval Dvořákovu skladbu. Dr. McKay, "superintendent of Home Missions of United Church" promluvil o významu duchovní písně, zpívané kdekoliv, v jakékoliv zemi a jakýmkoliv jazykem. K zatel Josef Novák vysvětlil co protestantská Jednota znamená, co koná a jaké má snahy. Ku konci představil místního Německého evangelického sboru, Rev. Gruppe prohlásil, iak je velice nadšen výkonem celého hudebního večera a projevil přání o spolupráci.

Cílem Národní Jednoty Čs. Protestantů v Torontě je spolupracovat s různými denominacemi jiných národností. E. Kubešová, jednatelka.

žehradský probošt Jan z Rabštejna. Mířil do Říma, aby jménem Jiřího z Poděbrad a jeho rodiny blahopřál k volbě a korunovaci trojnásobnou papežskou korunou. Nebylo to snadné pořízení, protože Pius II. nedočkavě vyhlížel početnější poselstvo a Jana z Rabštejna přijal jenom jako osobního posla krále. K tomu nebylo potřeba prostranné síně — slyšení se mohlo konat i v soukromém příbytku.

Pius II. rád prodléval v Sieně, ale ještě milejší mu bylo rodné hnízdo Corsignano. Co tam zůstalo po rodičích, nedostačovalo a Pius II. se postaral o nápravu. Tak vzniklo v němka málo letech nové město, které papež nazval podle svého jména Pienza.

Ze Sieny do Pienzy je něco málo přes 50 kilometrů a místní autobus potřebuje na jízdu necelé dvě hodiny. Výlet v sobotu odpoledne před Květnou nedělí byl příjemný a osvěžující. Jede se krajinou, ve které po nekonečnou řadu let pracovaly vody a větry, takže je všelijak uhnětená. Lesů není takřka vidět a i skupina stromů, nejspíše cyprisů, je vzácností. — Půda ponejvíce písčitá, není nejlepší základnou pro polní hospodářství, ale je obdělána i na málo slibných úvalech, se kterých voda rychle stéká do potůčků a řek.

Rodový hrad dal Pius II. přebudovat na pohodlný palác a logii chrácenou do obdélníkové zahrady. K němu se druží katedrála (Pienza se z

SOKOL V HISTORII NÁRODA

Probuzenecká doba našeho národa ale nikoliv sokolská idea a sokolský obsahovala jistý mladistvý romantismus, který byl nucen čelit odporu různé nepřítel. Tak jako mladí milenci ve své lásce musí často překonávat odpor vlastní krve, tak i náš omlazený-probuzený národ musel překonávat odpor vlastní — rakouské vlády a německých sousedů. Každý, kdo se nějak exponoval v dějích probuzenectví, musel překonávat mnohé těžkosti a i policejní teror. Je znám případ Karla Havlíčka, Tyla, Němcové a četných jiných buditelů, z nichž někteří jako Jonáš. Klácel, Pec-ka a jiní unikli i do Ameriky, pokračovali i zde ve svém probuzeneckém díle, v pozdější době také se Sokol-stvem.

Nebylo tudíž divu, že ve Vlasti kruhy vlastenecké omezovaly svou činnost na prostředí větších měst, a jen skrovná literatura a trochu ochotnictví pronikalo do venkovských vrstev. Všude však kulturní činnost vyvíjela se skrovně a téměř uzavřeně, všude scházela organizační průbojnost.

Teprve idea Tyršova vyplnila tuto mezeru a přímo spontánně zasáhla do dějů národa po celé vlasti. Sokol a sokolské budovy vyrůstaly a staly se chrámy pro vyznávání lásky ku všemu národnímu dění. — V poměrně krátké době sokolská organizace vyrostla v činitele "národního vojska" a byla také tak i cizáckými úřady posuzována. Sokolský duch pronikl do všech vrstev a do všech koutů země, demonstroval odvahu a posvěcoval národní činy.

V tomto stavu zasáhla do dějů I. světová válka. Masaryk ve svých pamětech zdůrazňuje, že duch sokolský ovlivnil legie.

Druhá válka a Hitlerovská okupace českých zemí prováděla na sokolském bratrstvu nejkřutější teror, jak nedávno na to Denní Hlasatel uveřejněním statistiky znovu upozornil. Veřejná činnost Sokola byla uvězněna,

ale nikoliv sokolská idea a sokolský duch, stůž zde o tom časový verš:

Za nacistické okupace Vlasti:

"SPOUTANÝ SOKOL"

Vinc. Sedláč

Nevzlétá Sokol v otcině k výšinám neslétá k městům, nevíří k dědinám, 7 sloupec - středa

nenosí krajem radosti jas, neslaví s národem hodokvas, ztich jeho hlas.

Pařát má spoutaný, zraněnou plec, křídly nemává volně upoután v klec, Nemá výhledu — zkalený zrak, nemůže ven. vzhůru do oblak, náš hrdý pták. —

Zadumán sedí v kleci své stínu, hlavu složenou v perutích klínu, však věří kolem, brousí svůj dráp, by až blíž stane německý dráb, v oči mu hráb. —

Bystří svůj čich, napíná sluch, v noci na stráž bdi — národní duch, Ticho kol, jen v dáli jak by snil, zaslechl hukot ptáka — olbřích sil v letu sta mil. —

Divný kolos-pták se bleskem blíží, Sokol v kleci zalomcuje mocně mříží, když zří české barvy hrdý znak. — Strašná rána, praskot, bouře mrak z Gestapa vrak. —

Praskla mříž, vězeň vzlet, své nabyv moci,

za krásného rána po černé noci. Tam v oblacích nad českým polem, libá se pilot-pták se Sokolem, v národa jasu kolem.

Veškeré dotazy vyřídí Sletová kancelář, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill., USA. Hlaste se pro vstupenky, sletové pohlednice a nálepky, ubytování, zájezdy v okolí Chicaaa v hlavních dnech.

VŠICHNI NA SLET 25. ČERVNA!!

Z ČESKOSLOVENSKA

GAGARIN,

MUSIL, VOHNICKÝ A TROUSIL

Sovětský astronaut Jurij Gagarin, o jehož kosmickém letu jsou určité pochybnosti, byl v předvečer I. máje na návštěvě v Praze, kde mu na hradě prezident Novotný udělil čestný titul hrdiny socialistické práce. - V projevu na rozloučenou s Prahou řekl Gagarin mimo jiné toto:

"S pocity velkého vzrušení jsem přijal Zlatou hvězdu - nejvyšší vyznamenání bratrského Československa. A bylo velmi radostné, že toho dne byl tento čestný titul udělen zároveň třem nejlepším pracovníkům průmyslu a zemědělství Československé socialistické republiky — havíři Janu Musilovi, techniku-strojaři Josefu Vohnickému a členu zemědělského družstva Josefu Trousilovi, kteří svou práci

dosáhli vynikajících úspěchů v budování socialismu. . . Měl jsem možnost navštívit jeden z největších strojírenských závodů země ČKD Stalingrad, setkat se tam s dělníky, inženýry a techniky. Bylo potěšující vidět i slyšet, že tento závod vyrábí mnoho výrobků nejlepší kvality a že část této produkce posílá do SSSR. Chtěl bych jako bývalý dělník-slévač upřímně popřát nové, ještě větší úspěchy brigádám socialistické práce, nové úspěchy v časném splnění úkolů třetí pěti letky. . . Když jsem letěl nad ČSR, nemohl jsem pohledět bez zalíbení na zelenající se pole, z nichž byly navždy setřeny meze drobného, soukromovlastnického hospodaření. Dokonce i s té výše, v níž letělo naše letadlo TU-104, bylo možno vidět, jak na velkých lánech družstevní půdy kypí jarní práce. . . Na celý život si zapo-
Pokračování na str. 3

COR MAGIS TIBI SENA PANDIT

Otakar Odložilík

Dokončení z min. čísla

Čtvrtý obraz je podobný, avšak hodně prostší. Jsme v polovici června 1464. Do papežovy komnaty vstupují členové kanceláře a přinášejí listinu, které chybí podpis a pečť. Piovy oči bloudí po rozměrném kuse pergamen, neboť si chce ještě před podpisem zjistit, zdali je všechno pověděno, jak bylo umluveno mezi vůdčími členy kardinálského sboru. Listina je důležitá a kdo ví, k čemu zavdává podnět. Jednání a vzkazy poselstva sem a tam přinesla očekávaného smíru a nebudou navazována. Papež ukládá Jiřímu z Poděbrad, aby se dostavil osobně do Říma, a aby ospravedlnil chování, které se podle papežova soudu přičítalo tajné korunovační přísaze.

Několika obdélníků by bylo ještě potřeba, abychom spojili náš dodatek s poslední malbou Pinturicchiou v desátém poli. Mezi jednou a druhou událostí uplynuly jenom dva měsíce a v nich svíce Piova života dohořívá jakoby stála v mocném průvanu. Nadhazují jenom (na propracování není času ani místa), co bylo za podpisem a vyhlášením půhonu na českého krále: Tichá pobožnost v basilice svatého Petra za zdar tažení proti Turkům, ke kterému se na několika místech konaly přípravy. Cesta z paláce k mostu Milvio, loučení s kardinály a nižšími hodnostáři. Plavba po

Tibeře až k Narni, pomalá a unavující. Rozhodnutí položit churavého papeže na nosítka a postupovat pomalu od zastávky k zastávce, aby si mohl odpočinout po návalech horeček. Nosítka jsou někdy docela zastřená, jednou před sluncem, jindy zase proto, aby Pius II. neviděl houfće vojáky, zjednaných na křížovou výpravu a utíkajících domů, když se vojsko nehybalo a nikdo nevyplácel žold. Jeden výjev z té trudné cesty má za pozadí Spoleto, rozbehlé po srážném vrchu, který papežovi nosiči zmáhali s velikými potížemi. Poslední výjev by byl tesknější než desátá malba Pinturicchiou. Pius II. se v sídle ankon nášeji jej z lože na vysokou stolicí u okna, aby se podíval na benátské ského biskupa loučící se životem. Přelodstvo, seřazené podle předpisů a připravené na plavbu proti tureckým korábům. A potom už konec, neodvratný a brzký.

Byl bych asi musel přečíst několik knih, než bych se dověděl, kde přebýval Pius II. v březnu 1495. Nejel do Sieny schválně, nýbrž zastavil se tam cestou do Mantovy na onen sjezd duchovních a světských knížat, který si Pinturicchio zvolil za předmět osmé malby. Ještě obtížnější by bylo pátrat po hospodě nebo nějakém jiném příbytku, ve kterém se ubytoval vy-

papežova rozhodnutí stala biskupstvem) a biskupské sídlo. Vzniklo tak náměstí o nevelikém rozpětí, na jehož čtvrtou stranu stavitel umístil sídlo městských úřadů. Pius II. nechtěl bydlet v Pienze sám s komonstvem. — Chtěl tam mít příbuzné a přátele, za nimi táhli dříve nebo později kardináli a i jiní členové dvora. Bylo potřeba příbytků nejenom pro panskvo, nýbrž i pro služebníky, řemeslníky a kupce. Vznikla tak dosti početná obec, avšak rozrostu na lidnaté město bránilo i původní určení i přirozená poloha.

Stavitel upravil městský plán tak že se branou od Sieny jelo mezi honosnějšími domy na čtvercové náměstí. Odtamtud zase šla přímá ulice k římské bráně. Z ní odbočovaly v nevelikém rozpětí uličky napravo i nalevo. Všecko bylo otočeno hradbami, aby nikomu ze sousedů nebo ze vzdálenějších dobrodruhů nenapadlo pokusit se o útok a přepad znenadání.

Dnes ovšem není po někdejším lesku mnoho stop. Průvodce v paláci mne ujišťoval, že potomci boční linie si pořád udržují rodové zboží, avšak vraty na náměstí nikdo nepřijížděl a nikdo nevyjížděl. Do katedrály jsem se dostal bočním vchodem, protože se v ní provádí důkladná přestavba. V ulicích jsem potkal hrstku lidí. Ku podivu nejvíce života bylo na ochozu v západní části hradeb. Tam se na stoličkách slunily obyvatelky okolních domů, některé při ruční práci ji-

né na besedě. V jedné chodbě paláce je nepříliš hodnotný obraz, představující bitvu na Bílé hoře. Přenesl mne z 15. století o hodný kus dále. To už v Pienze jenom lidé znali dávných příběhů vzpomínali na Pia II. Vrchností tam byla větev, ze které vzešel Oktavián Piccolomini, postava dobře známá z Tricetileté války.

Zažil jsem v Sieně mnoho příjemných chvil a dobře jsem pochopil, že pokoje na druhém patře někdejšího panského příbytku jsem měl výhled, od kterého jsem se těžko odtrhával, když jsem měl jít tam či onam. Na levé straně katedrály s vysokou věží v bílé a černé kostce. Zrovna před očima obrovská stavba z cihel, chrám sv. Dominika. V pozadí citadela, která už dávno přestala sloužit původnímu určení. Dnes jsou tam zřízeny chodníky a vyhlídky bud' zpět na město nebo na modravé vrchy, které uzavírají obzor. K nim se po šesté hodině sklánělo slunce, odtamtud se po temné modré obloze rozvíhaly poslední záblesky dokonávajícího dne.

V takových chvílích dostávalo čistý zvuk a plnou váhu heslo umístěné nad branou Camollia: Cor magis tibi Sena pandit. Z toho okna jsem se loučil v neděli po polední se Sienou a s okolním krajem.

Dočkám se aspoň ještě jednou toho, že se tam vrátím, že mi Siena otevře nejenom starobylé brány, nýbrž i prudce bijící srdce?

KULTURNÍ ZÁBĚRY

JE MODERNÍ MALÍŘSTVÍ UMĚNÍM?

Joža Procházka

"Od svých kubistických dnů, a-
bo už i dříve, jsem se snažil vy-
hovět kritikům oněmi bezpočet-
nými viticizmy, které maně ne-
padnou a které oni obdivují tím
více, čím méně jim rozumějí.
Stal jsem se rychle proslulým
těmito čmáranicemi, záhadami,
hádkami a arabeskami a slá-
va znamená pro umělce prode-
je, bohatství, přepych.
Gioto, Tician, Rembrandt, Goya
byli velkými malíři. Já jsem
jen šprýmař, ale rozumím době,
v níž žiji a podařilo se mi těžit
z pošetilosti chůčů a ješitnosti
svých vrstevníků."

Picasso ve své řeči v Madridu.

V dovětku ke své studii: "Umělec
na útěku" píše Dr. J. Dvořákova:
"Mezi uměním a širokými vrstvami
obecenstva se vyvinul v posledních
několika desetiletích podivný poměr:
odcizily se tak, že průměrný člověk
dnes modernímu umění většinou ne-
rozumí a ztrácí o něj zájem. Člověk
středních a tak zvaných nižších
vrstev se naučil žít bez umění a stal
se pasivním ke kultuře."

Kdo je vinen na tomto odcizení
mezi umělcem a jeho prostředím,
které by mělo být logickým cílem je-
ho uměleckého tvoření? Je důsledkem
neschopnosti širších vrstev držeti
krk s tvůrčím duchem umělce anebo
sklízni umělcova vývoje pochybeným
směrem? Pisatel má za to, že vinen
je především umělec, který vědomě

zpřetrhal pouta svých vztahů se svým
prostředím. Tradičně doménou malíře
bylo znázorňování vnějšího světa, ži-
vého i neživého, a tak tomu bylo až
po impresionism. Postupem doby se
měnil názor o tom, co může být před-
mět tohoto znázorňování (gotické
umění, renesance, barok, klasicis-
mus, romantismus, realismus). Když
si umělec vybojoval téměř úplnou
svobodu ve volbě předmětu, obrátil
svůj zájem k jeho podání (impresio-
nism). Oproštěn od pout, které mu
kdysi ukládala volba subjektu, stál
na konec tváří v tvář neomezeným
možnostem ve vyjádření vnějšího svě-
ta a v řešení jednoho z prvotních
problémů malířství: světla. Na místo,
aby přijal tuto výzvu, ve svém revo-
lučním hledání nových směrů podni-
ceném Cézannem se umělec odvrátil
od vnějšího světa a soustředil na vy-
jadřování stavů svého nitra, funkci
věci, vesměrných vztahů a podobně.
Po impresionistech veškeré umění je-
ví poměrně popření přírodních tvarů;
kubisti jím zasadili další ránu;
surrealisti je přetvořili; abstraktní ma-
líři je úplně vyloučili. Zavrhnuv to,
co bylo až dosud uznávanou domé-
nou maliství, umělec počal vyjadřo-
vat vztahy, které náleží do oboru
filosofie, biologie, botaniky, fyziky,
astronomie a jiných věd. Vyjadřuje
je prostředky, které jsou k jejich
vyjádření nezpůsobivé a jeho obrazy
se stávají více méně důvtipnými ré-
busy. Ve své snaze po zlomení pout,
které ho kdysi svíraly v podobě ome-

zené volby subjektu, dospěl k úplné-
mu popření autority a výsledkem je
zmatek prostředí, pro nějž měl tvo-
řit a na konec resignovaný nezájem
tohoto prostředí. Umělec sám zpřetr-
tal vztahy, které byly mezi ním a
lidem, odmítav hledat komunikační
media pro více svého tvůrčího genia
a jeho tvorba se stává nedemokratic-
kou, záležitostí jednotlivců a nanej-
výše hrstky nadšenců, kteří se ne-
chají pasivně vést od jedné umělcovy
nálady k druhé, nikdy neztrácejíce
trpělivosti v tomto sledování jeho
vnitřních problémů.

Ale je tu ještě jiný vinník, kromě
umělce samotného: je jím kritik.
Zašel-li umělec ve svém revolučním
hledání nových cest na scesi, vzdalo-
val-li se od skutečného života a smy-
slu umění bylo kritikovou povinno-
stí, aby ho varoval a volal k sčto-
vání. Co však kritik ve skutečnosti
učinil? V obavě, aby nebyl pokládán
za filiština a podle zásady, že vrstev-
níci mají vždy obtíže chápat umělce,
kritik se ztotožnil s umělcem, podle-
nuv sám horečnému hledání nových
cest. Nekriticky přijal tápání umělce
za projev jeho genia, vzdal se ochotně
kritického zhodnocování jeho díla a
stal se umělcovým nadšencem, kriti-
kem bojácným a docilním. Kritik měl
být stejně smělý a nebojácný v odmí-
tání pochybných tendencí v moderním
umění, jako byl umělec smělý a ne-
bojácný v jejich osnávání. Místo toho
se kritik spíkl s umělcem proti lidu
a spolu vyloučili lid z procesu umě-
leckého tvoření, které není lidu ur-
čeno, není lidem chápáno, neslouží
lidu a je tudíž protidemokratické.
Hrsta umělců a kritiků rozhoduje
autokriticky o tom, co je a co není
uměním, ponechávající stranou širší
vrstvy, zmatené a bez zájmu.

Historie umění objevila poznatek,
že umělec svým geniem zpravidla tu-
ší směry, které se v politickém životě
uplatňují teprve později a že je tak
předchůdcem idejí, které ovlivňují
politické dění příštích generací. Jest
protidemokratický ráz moderního u-
mění takovou předzvěstí úpadku de-
mokratických principů v politickém
vývoji? V komunistické ideologii jest
protidemokratický princip už uplat-
něn. Ale i affluentní americká spole-
nost se podobá ve více než jednom
směru bohaté římské společnosti na
počátku císařské doby. Panem et cir-

censes bylo tehdy heslem a dollar
a n d entertainment charakterisuje
dnešní americkou společnost. Americ-
ký občan rozhoduje svým hlasem o
své vládě, ale nesnaží se mít větší
vliv na vládu jednou nastolenou, než
má akcionář na vykonávání podniko-
vé správní rady. Americký občan volí
vládu, ale abdikuje dobrovolně svůj
vliv na ni svým proslulým nezájmem
o veřejné záležitosti. Nejsme na pra-
hu úpadku demokracie ve prospěch
autokratické vlády, která, stejně jako
v umění, nakonec vyloučí lid z jeho
účasti na veřejném životě, činíc ve-
řejné záležitosti věcí několika zasvě-
cenců-odborníků, bez účasti lidu zma-
teného složitostí problémů současné
politiky, která se stává postupně ne-
jen všesvětovou ale dnes už vesmír-
nou?

Nakonec, abych předešel nedorozu-
mění, bych chtěl zdůraznit, že, v o-
něch částech tohoto článku, které jed-
nají o vztahu lidu k umění, nemíním
lid ve smyslu politickém, nýbrž onu
užší stratu lidstva, která má přiroze-
ný zájem o umění, umění miluje a
potřebuje a zejména onu vrstvu, kte-
rá by se stala uměnímilovnou, kdyby
se jí k tomu dostalo potřebné prů-
pravy výchovným systémem.

PETER L. OLIVER, D.C.

ZKUŠENÝ CHIROPRAKTIK

722 Coxwell Ave.

HO. 1-5550

Z ČESKOSLOVENSKA

Dokončení ze str. 2

pamatují cestu do Prahy, to vřelé,
srdečné přijetí, kterého se mně, obča-
nu Sovětského svazu, dostalo. Ažko-
liv jsem obletěl ve "Vostoku" celou
zeměkouli, návštěva Československa
byla první mou cestou za hranice...
(Gagarin projížděl v ověšeném
autě Prahou s ministrem Kopeckým.)

CO JE ZASNOUBENÍ?

Kolumbovo nalezení pevniny? Napo-
leonovo Waterloo? Komenského...po
přijetí vichřice... Nerudovo: Šl skloni-
me jen před... - anebo Čelakovského
... v jedné hospodě na nocleh... se
sejdem? - Ať tak a nebo onak...
Tobě příteli Ladislave Krejčí a Vám
slečno Lilínko Heushneiderová přeje-
me k Vašemu zasnoubení plný bušl
štěstí, zdraví a božího požehnání.
Přátelé.

Udělejte radost Vaším drahým ve starém kraji. Pošlete jim dárkové
certifikáty na nákup bezcelného zboží. Za dárkové certifikáty zaslané
do kraje přes INTERNATIONAL AGENCY SERVICE mohou Vaši
drazí nakoupit co jen chtějí. Potravinové balíky a dárkové certifikáty
můžete poslat v každém množství a tak často jak si přejete. Objednávky
přijímáme z celého světa. — Chystáte-li se na návštěvu do starého
kraje, obraťte se na naše cestovní oddělení, které Vám vybaví všechny
potřebné doklady, kupony, lodní a letecké lístky.

Obraťte se vždy s důvěrou na největší krajanskou firmu

INTERNATIONAL

AGENCY SERVICE

387 SPADINA AVE. • TORONTO 28, CANADA

TELEFON: WA. 2-1014 • WA. 2-1458

DÁRKOVÉ CERTIFIKÁTY

V ČERVNU 1961

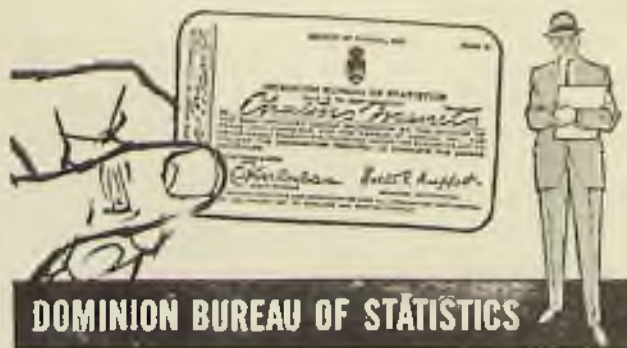
JE V KANADĚ

SČÍTÁNÍ LIDU

Sčítání lidu se provádí v Kanadě jednou za deset let. Setkáte-li se
se sčítacím úředníkem po prvé, uvědomte si, že otázky, které klade
Vám, zodpovídají také všichni ostatní v Kanadě. Mezi jiným se Vás
úředník zeptá na jméno, stáří, vzdělání a zaměstnání všech příslušníků
Vaší domácnosti. Až budou všechny odpovědi soustředěny, budeme
moci přikročit k plánování lepších škol, veřejných projektů, sociálních
služeb a průmyslových podniků.

Všechny informace, které během sčítání povoláním úředníkům poskyt-
nete jsou považovány za přísně důvěrné. - Zákon stanoví, že takto
získané informace nemohou být použity pro stanovení daní, vojenskou
službu, školní docházku nebo jako základ k vynucování federálních,
provinciálních či obecních zákonů a nařízení.

Až přijde sčítací úředník do Vašeho domu, odpovězte na všechny otázky
podle pravdy a pokud možno nej přesněji. Buďte mu nápomocen, neboť
jeho práce je důležitá pro budoucnost nás všech.

DOMINION BUREAU OF STATISTICS

Published under the authority of the
Honourable Gergo Hess, Minister of Trade and Commerce

NECHTEĚ BYSTE BÝT
NA JEJICH MÍSTĚ?

Plánujete už dnes?

Iť samo plánování Vám způsobí
radost!

Pošlete vedlejší kupon a obdržíte
zdarma mapy a brožury o cestování.
Osvědčíte, že jste dovolenou ztrávíte
— v Ontariu!

PRO VAŠI DOVOLENOU JE VHDNÉ JEDINÉ

ONTARIO

ONTARIO DEPARTMENT OF TRAVEL AND PUBLICITY Hon. Bryan L. Catncarl, Minister

ZE SVĚTA

A. Faltusová

Šetřením rakouských úřadů vyšla najevo, že komunističtí emisáři východního Německa přemlouvají ke studiu na Lipské universitě studenty afrických, asijských a jihoamerických států, kteří studují ve Vídni. Východní Německo nabízí bezplatné studium, byt a kapesné.

Podle zprávy ze Švýcar je na Kubě 20 až 25 tisíc komunistických agentů z SSSR, ČSR, Číny a jiných států komunistického bloku.

V programu nazvaném "Press Internationale" vysílá jedna chicagská televizní stanice diskuse redaktorů cizojazyčné amerického tisku o reportážích zahraničního tisku o světových událostech. V první části programu byly probírány reportáže evropského tisku o událostech na Kubě, v Alžírsku a o procesu s Adolfem Eichmannem. Chicagský "Denní Hlasatel" zastupoval redaktor Jiří Kittnar.

Západní tisk přinesl zprávu, že na žádost N. Kruščeva sovětská architekti vypracovali plán na stavbu tak zv. "agroměst", ve kterých budou ubytováni zemědělské dělníci, kteří pracují v kolchozech. Každé z těchto "agroměst", pod jehož správou bude spadat asi jeden milion hektarů půdy, bude mít 50 tisíc obyvatel.

LEGIONÁŘSKÁ HLÍDKA

PŘED DVACETI LETY

Dvacet let... Jak ten čas letí. — Kolik změn jsme přežili, kolikrát zastavovali a kolikrát opět byli spolkojící sami se sebou pro postoj, který jsme tehdy zaujali...

Před dvaceti lety, v květnu 1941, odjížděla jednotka Čs. zahraniční armády na Středním východě do bojového pásma v Západní poušti. — Po tvrdém výcviku v kamenité Judské poušti u Mrtvého moře v Palestině a po dvou měsících strážní služby v zajateckém táboře v Agami u Alexandrie v Egyptě, kde 480 Čechoslováků střežilo dvacet tři tisíce německých a italských válečných zajatců, dočkali jsme se chvíle, kdy nám bude dána možnost "přisadit si" se zbraní v ruce. V Agami jsme se stali bojovým pěším praporem. Z původních dvou rot — rot doprovodních zbraní a první rot — a po příchodu bratří z internačního tábora v Suzdal v Rusku, vytvořeny další rot, druhá a třetí a rámcová čtvrtá, která byla jakousi zálohou v naději, že ještě někdo se k nim přidá dodatečně.

Nemohu — hlavně pro nedostatek místa — vzpomínat jednotlivé etapy našeho dvouletého toulání se pouští, obranou letišť v okolí Solumu po nejich, rychlou okupací Syrie pokračující a obranou Tobruku končící. Bylo to tvrdé a nesmlouvavé vojákování, bez jakéhokoliv mazlení se s kýmkoliv. Ale bylo to krásné, bratrské, cílevědomé a krajně obětavé putování za slunkem národní svobody. Nepřekáželo nám věkové rozvrstvení příslušníků praporu — od šestnácti do šedesáti — různost civilního povolání, původ ze všech koutů republiky a politická příslušnost — po níž se teprve nikdo nikoho neptal.

Za pět měsíců po odchodu z tábora v Agami byli jsme již natolik "ostříleni", že se velení spojeneckých armád na Stř. východě nerozpakovalo zasadit náš prapor tam, kde nešlo o počet, ale o kvalitu vojáků. Na nejtvrdším úseku — v Tobruku. Tuto naši etapu výstižně zachytil básník ve svých versech takto: "Na pobřeží výspě, tam, kam dělá míř, kde v samunu horkém písek vzduchem víří, kam v tropické noci zírá měsíc bledý, kam hladových supů upřeny jsou hlavy — hrstka mužů stojí... Jak by ze záhrobní vstala řada reků z pradávky doby, a nad nimi v větru, s noci hrá se stínem — prapor s modrým kilem..."

Byla nás opravdu jen hrstka, která neměla doplnění, neměla záloh. Každý padlý nebo trvale boje neschopný byl ztrátou nenahraditelnou. A přece jsme vydrželi do konečného vítězství, do chvíle, kdy Romel byl s celou svojí hordou z Afriky vyhnán.

Za dva roky, v srpnu 1943, po dlouhé šestitýdenní cestě kolem celé Afriky přibyl náš prapor do Anglie. — A tehdy nás přivítal náš prezident Dr. E. Beneš. Vzpomínám na lesk těch ho očí, plných uznání i lásky. Vidím

jej v duchu, jak stál uprostřed těch opálených "Afrikánů" a pohotově odpovídal na naše otázky. — Rekl nám tehdy: "Bratři, slyšel jsem o vás mnoho. S obavou i pýchou sledoval jsem vaše kroky a činy. A slyšel jsem od vašeho velitele, že jste tam v africké poušti nepolitisovali — a to je dobré..."

Ano, nepolitisovali... — Neměli jsme na to času. Bylo nutno bojovat za nezadatelná práva národa a vlasti. A snad právě proto, že jsme náš úkol plnili a splnili bez chyby, jsou dnešní naše vzpomínky tím krásnější, čistší a bez hořkosti.

Dnes — po dvaceti letech již jen vzpomínáme... Vzpomínáme bratři, kterým jsme ustlali poslední lůžko v horké poušti. Dále těch odvlečených k jiným armádám — svobodným Francouzům, Jugoslávci, Polákům atd., jako vojenské spojky. A konečně i těch, kteří jako odborníci zůstali v Africe ve válečném průmyslu.

Ničím na světě nedá se nahradit vědomí a uspokojení sami se sebou, že jsme stoprocentně splnili náš životní úkol, že jsme dali svému národu to, co mu všim právem náleželo. Proč, dnes klidně se můžeme rozhlédnouti kolem sebe a s hrdostí říci: "Byl jsme a zůstal jsem bojovníkem svobodné demokratické Československé republiky — kdo z vás je víc?"

Bratři, dnes roztroušení po celém světě, vzpomínte se mnou na tu řadu mohyl a hrobů, rozestých kolem tehdejší naší cesty pouští. Vzpomínte tichého hřbitova v Tobruku. A vzpomínte se věčnosti a láskou na ty, kteří se tohoto dvacátého výročí počátku naší pouti za slunkem svobody — nedočkali...

Jan Dočkálek.

SPORT

Matthews v sobotu na Varsity

Profesionální liga vých. Kanady zahajuje tuto sobotu 20. května večer v 8 hodin v Torontě prvním zápasem. Utkají se Toronto City s Itálií Toronto (loňský mistr Národní ligy). Tento zahajovací zápas na Varsity stadioně je označován jako začátek nové éry v kanadské kopané. Ze čtyř klubů, které hrají v soutěži, nově vytvořený Toronto City, představí mužstvo, v jehož řadách jsou jména dobře známá světové kopané. Je to především Stanley Matthews, všeobecně uznávaný za nejlepší pravé křídlo všech dob, v druhé řadě pak pravý halv Danny Blanchflower (Ir), kapitán Tottenham Hotspur, mužstva, které letos vyhrálo nejen anglickou ligu, ale i pohár. Brankář Younger, který je též coachem mužstva a útočník Mudie re prezentovali Skotsko na posledním mistrovství světa v roce 1958 ve Švédsku. Z býv. hráčů Sparty Toronto bude dána příležitost levému záložníkovi B. Cairnsovi. Soubor Toronto City se stává tak favoritem nové soutěže kanadské kopané. Předsedou klubu je Steve Stavro (před třemi roky chtěl koupit Spartu Toronto), pokladníkem L. Myslivec, místopředsedou je R. Sonin, managerem Ed Fitken (oba jmenovaní jsou televizními komentátoři). Dalšími členy výboru jsou sportovní redaktori torontských deníků: J. Gross, Telegram a Ed Waring, Globe and Mail, P. Imlach, coach Toronto Maple Leaf a sekretářem je býv. funkcionář torontské Sparty D. Schmidt. Druhý zápas sehraje Toronto City ve středu dne 24. května v 8 hodin opět na Varsity stadioně. Soupeřem je Montreal Cantalia.

Sport v ČSR

Košiková: Na mistrovství Evropy ČSR se neprobojovalo mezi poslední čtyřku. Vyhrál SSSR před pořadateli Jugoslavií. Kopaná: Dukla Praha má sehrát již jen 5 zápasů do skončení ligy. Vede tabulku 32 body před RH Bratislavou 28. na 3. místo se dostala Sparta, která v posledním zápase vyhrála 2:1 nad Kladnem. Sestupem je vážně ohrožena Slavia (Dynamo), která je na předposledním místě. Dynamo prohrálo hladce v Trnavě 0:5, posledním v lize je Trenčín. — V II. lize vedou v jednotlivých skupinách Spartak Plzeň před Teplicemi (skupina A), Královopolský Brno před Pardubicemi (B), na Slovensku Žilina před Košicemi. V přátelském mezinárodním utkání v Ostravě ČSR porazilo Mexiko jen 2:1. Rohování: Nejlepší boxeri jsou dnes z Kroměříže, kde se konala mistrovství. Víťazové jednotlivých vah — muži: Chochola, Karlový Vary, bantam: Šlaiz, Kroměříž, pérová: Lacko, Vitkovické

35 LET VE SLUŽBĚ ZÁKAZNÍKŮM

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

Henry Moos - veřejný notář

296 Queen St. West, Toronto, Ont., Canada - Tel. EM. 2-3226

Odborně vyřídí cestu kamkoliv ve světě, visa, pasy, migraci, návštěvy do Kanady, překlady a pojištění.

Zastupujeme veškeré letecké linky a lodní společnosti, jakož i Orbis, Ibusz a Intourist. - Zařizujeme zaslání bezcelních balíčků do Československa.

FRANK'S MOVING

provádí stěhování a veškerou i dalkovou dopravu.

FRANK A BAZIL

LE. 2-7724.

Světě nám veškeré Vaše stěhování

OPRAVA CHESTERFIELDŮ
A VEŠKERÉHO ČALOUNĚNÉHO
NÁBYTKU

PAVEL ČERNÝ

LE 2-0205 do šesté hodiny večerní.

Po šesté hodině večerní LE. 3-8138.

NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO
EM 3-8888 (4 linky)

Cestovní porady ZDARMA

AIR & OCEAN

TRAVEL SERVICE

1 ADELAIDE ST. E.,

at Yonge St.

TORONTO

(obchod v příměstí)

Majitel K. BUZEK

DR. FR. GIGAL, zubní lékař,

promovaný na universitách v Praze.
Brně a v Torontě86 BLOOR STREET W. - WA 4-6434
Ordinuje dle dohody.Ušetřte na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně

UNITED FURNITURE FACTORIES

Showrooms

511 KING ST. W. - EM. 8-7316

Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa

3 POKOJE \$ 159.00

BEZPLATNÁ ZDRAVOTNÍ SLUŽBA

Chcete-li získat informace o příznacích a detailech týkajících se nemocí uvedených dole, poznamenejte dotýčnou nemoc na dolejší kuponu a zašlete na adresu:

OLIVER CHIROPRACTIC OFFICE

722 COXWELL AVENUE, TORONTO 6 - TEL.: HO. 1-5550

Informace mohou být rovněž vyžádány telefonicky. Jsou bezplatné a nezávazné.

Head Ache Children's Troubles
Rheumatism High Blood Pressure
Arthritis Stomach Troubles
Neuritis Nerve ConditionBack Ache Sinusitis
Sciatica Asthma
Lumbago Disc Condition
Attainment of Health

Name

Address

ADVOKÁT

a VEŘEJNÝ NOTÁŘ

GEORGE BEN, B.A.

1134 Dundas St. West

Toronto 3, Ont.

Kanc. LE. 4-8431

Res. LE. 3-4855

PRVOTŘIDNÍ

UZENINY A MASA

nakupujte u krajauské firmy

BLOODALE

MEAT MARKET

1564 Bloor W. - Tel. LE 5-0344

MAJITEL ARNOŠT FANTL

DÁMSKÝ ODBOR ČSNS V TORONTE

Schůze Dámského odboru ČSNS v Torontě se konala ve čtvrtek 27. IV. v sokolovně na Dupont St., za přítomnosti 42 žen. Program tohoto večera byl velmi pestrý.

Předsedkyně s. Petříčková zahájila schůzi v 8 hodin a uvítala nové členky. Dále byly ženám předneseny detaily plánovaného BAZARU a první část schůze byla strážena propagačním podrobností. Sestra Petříčková přečetla od Dr. Alice Masarykové do pis, který též obsahoval příspěvek receptu pro čs. KUCHARKU, plánovanou dámským odborem.

Hlavní částí schůze byla módní přehlídka, připravovaná místopředsdkyní s. B. Jeřábkovou se spolupráci našich schopných švadlen. Kolom patnácti žen předvedlo v jarní dekorované místnosti přes 25 ukázek své práce. Ostatní sestry sledovaly se zájmem jarní kostýmy, sportovní sukně a blůzy, letní šatečky v slunných barvách i večerní šaty — vše s vkusnými doplňky. Dokonce i několik vlastnoručně utvořených klobouků bylo modelováno. Materiály použité byly nové i starší a při každé ukázce se ženy dozvěděly přibližnou cenu ušitého výtvaru. Po přehlídce následovalo občerstvení a před zakončením schůze si ženy zazpívaly národní písně.

Příští schůze bude ve čtvrtek dne 25. května v klubovně Masarykova domu v 8 hodin večer, kde ženy vyslechnou přednášku dr. Anny Šírekové na námět: Diabetická matka a jejich novorozené děti.

Erica Vleznerová, jednatelka.

ČESKÁ CUKRARNA
V HAMILTONĚdoporučuje
viedeňské dorty
mandlové a oříškové,
české punchové dorty
a výborné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP
213 KING ST. E. — JA 9-2323
Navštivte naši kavárnu!

Hodláte-li cestovat kamkoliv

AIRSEALAND

TRAVEL SERVICE

684 BLOOR STREET WEST

ODBORNĚ VAM PORADÍ

W. J. MARTINEK

KANCELÁŘ: LE. 1-4661

RES.: RO. 9-3714

Listky na splátky neb za hotové

AUTO - POŽAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

OPRAVUJEME TELEVIZE

všech značek

RAINBOW TV

PETR RAMSKÝ

52 INDIAN RD., TORONTO

Volejte: LE 5-9925

DR. G. MRÁZ

ZUBNÍ LÉKÁŘ

605 BLOOR STREET WEST

TEL.: LE. 71841

Ordinuje dle úmluvy.